

Tarragona no ha d'ésser "una merienda de negros"

El míting d'Estat Català al Teatre Tarragona

Que tots puguin dir: Ací passa un poble lliure que parla la seva llengua pròpia. Ací va Catalunya! paraules del company Cornudella

Diumenge es celebrà al Teatre Tarragona, amb el local totalment ple de públic, el míting organitzat per Estat Català, per tal de donar compte de les seves orientacions i aspiracions en els moments actuals.

A l'estrada presidencial s'hi podia veure, ocupant tot el fons de l'escenari, una gran bandera catalana estelada. A banda i banda, l'emmercaven dos grans plafons pintats, representant una al·legoria de la terra catalana. A la sala, diverses banderes i pancartes i entre aquestes darreres, una salutació a Rússia i a Mèxic. Al davant de la tribuna dels oradors, hi fou col·locat el micròfon de Ràdio Tarragona.

En començar l'acte, ocuparen la presidència el Secretari general del Partit, Torres Picart i els companys Llanas, President de l'agrupació local; Vicens Borrell, E. Xammar i Maria Carme Nicolau. A la platea, s'hi nota la presència de bon nombre de representacions foranes.

Obre l'acte el company Llanas, el qual cedeix la paraula a

Torres Picart

Explica, amb breus paraules, la finalitat de l'acte, dient que respon a la campanya empresa per Estat Català, demanant dels poders públics de Catalunya que la revolució a la nostra terra es faci en un sentit francament català. En acabar li són retuts forts aplaudiments.

Parla Vicens Borrell

Comença fent una gran lloança de l'honradesa i enlairat esperit ciutadà que aquests moments es nota arreu de les comarques catalanes, i diu que en aquesta campanya que està fent, recolliran aquest estat d'ànim de les comarques i el duran a Barcelona, per tal que pugui influir positivament en les actuacions del partit. Repeteix que cal donar a la revolució un franc sentit català i afegeix que vénen a Tarragona a fer remarcar l'absència d'aquell sentit catalanista que considera necessari. Afegeix que acabada la lluita present, Estat Català no es clourà pas a l'íntim dels seus locals com si res no hagués passat. Ben al contrari, actuarà amb més fermesa que mai, exigint la màxima llibertat per a Catalunya, és a dir, el reconeixement legal de la seva independència. (Grans aplaudiments).

Diu que amb tot, ningú no pot atribuir a Estat Català cap mira egoista. Ho demostra el fet que s'hagi incorporat generosament a la lluita actual i que hagi tramès al front de Madrid les seves joventuts.

Acaba dient que veu al teatre molta gent jove a la qual vol dir-li que la seva obligació patriòtica és estar als rengles d'Estat Català. (Molts aplaudiments).

Parla M.ª Carme Nicolau

En començar fa avinent que es dirà especialment a les dones que veu al local i que, per tant, parlarà de dona a dona. Es refereix als actuals moments de responsabilitat, i assenyala la missió transcendental que actualment correspon desenvolupar a la dona pel fet d'ésser ella la que forma el caliu i l'esperit de la llar que entre els catalans ha d'ésser una llar pregonament catalana. Recorda una coneguda anècdota de la vida del gran poeta Mistral, en la qual es demostra allò que pot fer la influència de

la mare, en l'orientació de la vida i de l'ideologia patriòtica d'un fill.

Ahudint, finalment, als que parlen de la feblesa atribuïda a la dona, els diu que la dona catalana ha de tenir i té prou fortaleza per tal d'agafar la bandera de les nostres llibertats i dur-la ben alta i ben dreta, servint de guiatge als seus defensors. (Grans aplaudiments).

Parla Xammar

Parla en termes eloqüents d'allò que és la neta i clara història del Partit d'Estat Català. Diu que l'aspiració màxima d'aquest partit és donar a Catalunya una nova vida de màxima dignitat, que és allò que més respandeix en la vida dels pobles lliures. Estat Català sent per damunt de tot l'amor a la terra catalana. I aquest fervor és tan pregon que, quan veuen un arbre del nostre sòl, no el miren amb l'afany egoista de pensar en l'explotació dels fruits d'aquest arbre. Ans al contrari, el miren com un element constituït del venerable patrimoni català, i pensen en aquells avantpassats nostres que plantaren i conrear l'arbre, a costa d'anys i sacrificis. (Grans aplaudiments).

Insisteix, com els oradors precedents, en que cal que es governi en català i que l'obra revolucionària sigui catalanitzada.

Parlant del moviment revolucionari, diu que en esclatar les revolucions no es pot demanar a les masses que obrin amb aquell seny i respecte a les normes d'estricta justícia que corresponen als governs. Entén, però, que quan existeix un govern, deuen evitar-se totalment les actuacions incontrolades. Afegeix que Estat Català té a gala poder dir que en els seus rengles no hi ha incontrolats.

Canviant de tema parla del fet que fa poques setmanes, Estat Català va renunciar a col·laborar en una concentració de govern en la qual entenia que no podia entrar-hi amb plena dignitat. Això demostra, diu, que Estat Català no té cap apetència de poder. Considera, però, que arribarà un dia que el Partit haurà d'imposar-se el sacrifici que comporta l'exercici de la governació del país i ho farà amb plena dignitat. (Forts aplaudiments).

Diu, en un altre brillant paràgraf, que Estat Català és antiguerren per essència, però comprèn que en els moments actuals cal atendre amb el màxim braó a la consigna de destruir el feixisme a Espanya, i per tal d'assolir-ho cal arribar a formar grans masses populars armades, disposades, dintre una ferma disciplina, al màxim sacrifici per les llibertats de Catalunya. (Aplaudiments).

Acaba l'orador dient als que l'escolten, que la bandera d'Estat Català els espera. La bandera de la dignitat catalana. Per això, el fet de servir-la comporta el màxim sacrifici. (Gran ovació).

Parla el company Cornudella

En fer inicialment unes atinades consideracions sobre el significat de la lluita plantejada a Espanya pel feixisme, fa remarcar que els facciosos tenen especial interès en fer avinent, de múltiples maneres, que la seva aspiració més fervent, és poder arribar a amparar-se de Catalunya per tal d'arrassar-la i exterminar els catalans com una raça malleida. Diu l'orador que aquest fet dona una idea de com el feixisme considera

(Acaba a la pàgina 4.)

El Conseller de Treball i Obres Públiques Miquel Valdés a Tarragona

Diumenge al matí arribà a la nostra ciutat el Conseller de Treball i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya company Miquel Valdés.

Seguidament es dirigí a la Casa del Poble, on conferencià una breu estona amb els directius del P. S. U. de C.

Acompanyat pel Comissari de la Generalitat company Lluís Mestres; Conseller Municipal de Governació, company Sagalà, que portava la representació de l'Alcalde company Fort, i altres companys de representació oficial a Tarragona, visità l'antic edifici on actualment es troba instal·lada l'Escola de Treball.

El company Valdés tingué paraules d'elogi pels alumnes que malgrat la migradesa de medis han aconseguit un perfeccionament remarcable dins l'Escola.

A la nova Escola en construcció el company Valdés feu entrega d'un xec de 50.000 pessetes donatiu del Govern de la Generalitat per a la continuació de les obres.

Durant la visita l'arquitecte company Ripoll explicà tècnicament al Conseller, les característiques de l'obra a realitzar.

Els alumnes de l'Escola obsequiaren al company Valdés amb un àpat al Restaurant Miramar.

Ahí a les onze del matí, el Conseller de Treball i Obres Públiques de la Generalitat company Miquel Valdés, efectuà a la nostra ciutat una sèrie de visites oficials, per tal de donar-se compte dels serveis que estan sota la seva jurisdicció.

Visità la Delegació de Treball de les comarques tarragonines, on fou rebut pel Delegat de Treball company Sanahuja, Inspector senyor Adell i per tot el personal del departament.

Després de fer-se càrrec dels serveis i de les necessitats de la Delegació, s'acomiadà dels allí reunits, passant a visitar el local de l'Agrupació de Jurats Mixts, acompanyat del President de la mateixa company Pascual.

Tot seguit es traslladà a la Fàbrica de Tabacs, fent-se també càrrec de les possibilitats de treball d'aquest gran engranatge de l'economia de Tarragona i que suara permaneix gairebé inactiu.

Conselleria de Defensa

S'avisà als veïns de Perafort Jaume Matos Moragas i Sebastià Pons Pons que han de presentar-se dintre el termini de 24 hores a la caserna del Regiment d'aquesta ciutat, atenent-se, en cas de no fer-ho així, a les conseqüències.

E. Puñonosa.

Ajuntament de Tarragona

Per a donar compliment a l'ordre de la Conselleria de Defensa del Govern de la Generalitat, tots els ciutadans compresos entre els 18 i els 40 anys, ambdós inclusivament, que omplenaren les targetes per a una possible movilització, hauran d'ésser reconeguts en aquest Ajuntament i durant els dies d'avui, demà i passat demà, de conformitat amb el nou quadre d'inutilitats aprovat pel Consell de Sanitat de Guerra.

Es recomana als interessats que acudeixin de 9 a 12 del matí i de 6 a 3 del vespré, el més aviat possible per tal d'acabar aquesta tasca en el breu termini concedit.

Tarragona, 16 de novembre del 1936.

El P.O.U.M. homenatja a Joaquim Maurin

Inauguració de la placa que dóna el nom de Joaquim Maurin al carrer fins ara carrer del Comte de Rius

Abans d'ahir, a dos quarts d'onze del matí, s'efectuà el descobriment de la placa que dóna el nom de Joaquim Maurin al carrer fins ara nomenat Comte de Rius.

Al local social del P. O. U. M. s'organitzà una manifestació, precedida per la banda del Regiment número 15, que es dirigí al carrer de referència als acords de la Internacional.

A la Presidència hi veiérem el Conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya Andreu Nin, acompanyat del President del P. O. U. M. local Joan Fortuny, del Conseller municipal d'Incautacions Josep Pechs i del regidor Nieto. Seguien a la Presidència nombroses ban-

deres roges del P. O. U. M. de les comarques tarragonines. També hi figuraven les Joventuts del partit uniformades. En l'acte del descobriment de la placa, Andreu Nin feu un breu discurs, enaltint la personalitat del líder marxista assassinat covardament per les hordes feixistes a Galícia. Acabà el seu discurs amb un visca a la Revolució proletària i un altre a la unitat dels obrers mundials.

Nombrós públic, assistent a l'acte, o-vacionà llargament a Nin i amb els punys enlaire escoltà silenciosament la Internacional. Acabat l'acte, la comitiva es dirigí al Saló Modern, on havia de celebrar-se el míting.

El míting del P.O.U.M.

Com a Conseller de Justícia de la Generalitat no permetereu que es facin execucions sense el consentiment dels Tribunals Populars, "digué Andreu Nin"

A les 11 comença l'acte. Llegim, entre altres, les següents pancartes: "Drets polítics als 18 anys", "Socors Roig del POUM saluda els treballadors", "La Secció Femenina del POUM saluda la Joventut", "La Unió de Repúbliques Soviètiques d'Ibèria, s'aconseguirà amb l'ajuda de tots", "Contra el feixisme: L'exèrcit Roig", etc.

Veiem també representacions de Montblanc, Bràfim, Gratallops, Valls, Pont d'Armanera, Pira, Barbarà, Vilallonga i altres que sentim no recordar.

El teatre presenta un aspecte bonic. Al fons de la Presidència, un gran retrat del malaguanyat Maurin.

Presideix Gutiérrez i al seu costat prenen seient Nin, Solano, Garriga, Fortuny, Pechs, Nieto, Safont, Pons, Empe-rador i altres.

El President, després d'explicar el significat de l'acte, cedeix la paraula a Garriga, de les Joventuts Comunistes Ibèriques.

Ricard Garriga

S'adreça per primera vegada al poble de Tarragona i rodalies. Fa una crida a les joventuts per a que ingressin al Partit. Diu que Tarragona ha canviat molt del 19 de juliol ençà i recorda que les guerres de militars i les sotanes de capellà, els quals no es preocupaven

dels obrers, han desaparegut. Crida al poble per a que segueixi per aquest camí fins a veure triomfant la bandera de la Revolució Social.

El 14 d'abril, el poble digué que volia una República democràtica burgesa; no fou un canvi de règim i solament una apariència, doncs els enemics sortien per Portbou i entraven per Irun.

S'exten explicant la Revolució del 19 de juliol, en quina data les poderoses armes dels feixistes s'estrellaren contra la unitat dels treballadors. Uns feixistes pagaren amb la vida la seva traïció, però el poble exigeix que es faci justícia amb els altres. (Ovació).

El 19 de juliol, els obrers tarragonins es prepararen per a impedir la sortida dels feixistes de la caserna.

S'adreça a les dones que s'amaguen i escampen bulis dient-los-hi que si els feixistes intentessin fer a Tarragona algun desembarc, de dones amagades i homes emboscats no'n quedaria cap. (Forts aplaudiments).

Parla dels herois que ha perdut Tarragona: el ferroviari Lobo, els desapareguts Carcolé i Aragonès, l'heroi de 19 anys de Constantí, Solé, etc.

Parla d'una visita que efectuà al Monte Lobo i recorda la frase d'un company que li digué que els mancava roba

(Acaba a la pàg. següent.)

UN MILITAR DE LA REPUBLICA

El tinent coronel Jesús Pérez Salas, cap de les columnes Francesc Macià-Lluís Companys, a Vivel del Riu, conversant amb alguns dels seus oficials i milicians.

El míting del P.O.U.M.

però no tremp i entusiasme per a triomfar.

El parlament del company Garriga ha estat interromput diverses vegades pels aplaudiments del públic.

Eduart Emperador, de Reus

Fa una breu història del "Manuel Arnús", aquell vaixell negre ancorat al port de Tarragona, i dedica un sentit record a tots els companys caiguts.

Acaba dient que és necessari que tot hom que reuneixi condicions vagi al front per acabar d'una vegada amb el feixisme.

Wilebaldo Solano, secretari general de la J.C.I.

S'expressa en castellà. Recorda el míting que la J. C. I. celebrà la nostra ciutat el dia primer de maig i les paraules que en ell pronuncià, encaminades a demostrar que la República burgesa era per als treballadors un error. Els acon-teixements, diu, ens han donat la raó.

Diu que els governants del segon bienni caigueren en la mateixa equivocació que els del primer i que el feixisme internacional presta el seu ajut als facciosos espanyols, la qual cosa ho demostra el telegrama que publica la premsa en el que diu que Ramon Franco, aquell que es deia diputat del poble, és a Roma per a exigir a Mussolini el seu ajut.

Diu que la J. C. I. combat per a impedir l'entrada a la capital d'Espanya als feixistes, als quals no hi entraran mai.

El 19 de juliol, Franco disposava de 17 aparells avariats i ara en té 160 de nous, d'Itàlia i Alemanya.

Dedica un record a les milícies amb les quals s'haurà de formar l'exèrcit Roig que ha d'ésser la salvació de la Revolució.

A petició de l'orador el públic ovaciona al conseller Nin, el qual ha concedit els drets polítics als 18 anys.

Per a treure el sou als milicians, diu que primer s'han de treure els dels Consellers i Ministres.

Parla d'un viatge efectuat a Brussel·les per tal d'assistir a un Congrés i dels desgavells que a Bèlgica porten a terme els rexistes, amb l'aquiescència del rei Albert, que voldria apartar del govern als socialistes.

Critica al Govern de la Generalitat, perquè, segons ell, l'Universitat de Barcelona ha estat entregada a un Comitè burgès.

Fa l'apologia de Maurin, al qual dedica unes sentides paraules.

Andreu Nin, secretari general del P.O.U.M.

Comença remarcant les intencions dels militars del 19 de juliol, els quals es creien que amb una desfílada i la proclamació de l'estat de guerra es tornaria a una dictadura militar.

"S'ha confirmat una vegada més que els oficials militars són uns covards i imbècils. El 19 de juliol s'obre una nova política, com deia el nostre partit: Que la lluita estava entre el socialisme

i el feixisme, que els republicans burgesos farien pitjor que el que feren en el primer bienni, la qual cosa s'ha confirmat."

Diu que les esquerres retornaren al poder i no feren res, puix no resolgueren el problema de l'església ni cap altre. Diu que afirma una vegada més que els responsables del moviment d'ara són els republicans d'esquerra.

"L'exèrcit estava comanat per militars feixistes i el govern republicà donava càrrecs d'importància a Goded, Franco, Cabanellas, mentre no permetia que entressin els militars revolucionaris."

Diu que faran tots els possibles perquè no tornin els generals, els capellans, els terratinents i els fabricants.

"Ara n'hi ha molts que diuen que en primer lloc s'ha de guanyar la guerra i després forjar la nova societat. No's fleu d'aquests que diuen això; donen a entendre que no són uns veritables revolucionaris. La guerra i la societat són dues coses diferents. Els nostres companys no han anat al front per a defensar els interessos dels altres, sinó per a treballar pels seus interessos. S'ha d'esclafar el règim capitalista perquè no tornin els qui fugiren el 19 de juliol."

Diu que la primera cosa a formar és l'exèrcit i vol que el company Solano que l'ha precedit en l'ús de la paraula rectifiqui alguns punts.

Els revolucionaris —segueix dient— el que no voliem era l'exèrcit burgès. Hem de formar-lo centralitzat, amb disciplina, sense la qual no hi haurà exèrcit ben organitzat.

Afirma que els tècnics que avui manquen ja els tindran, exactament el mateix que quan Trotsky formà l'exèrcit roig. "Hem d'utilitzar els oficials de l'exèrcit vell; els comanaments han d'anar a càrrec de Comissaris del Poble" (Aplaudiments).

"Col·laboració tècnica dels militars? Sí, però manats rigurosament pel poble".

Parla dels jornals dels milicians i diu que Catalunya no pot pagar-los, però que s'ha d'establir un subsidi perquè no's morin de gana.

Està d'acord amb les manifestacions del company Solano referent al retallar els grans sous.

"A Catalunya tenim vuitanta ciutadans que cobren mil pessetes mensuals, els diputats al parlament català, que no han fet ni faran res."

Diu que un dels errors comesos al camp ha estat la collectivització de les terres, perquè el pagès està acostumat al treball individual, a l'inversa dels treballadors de les fàbriques, on a vegades hi treballen centenars i milers d'obers. Remarca que collectivitzar un pagès és formar un enemic i que s'ha de respectar el petit propietari per tenir-lo al nostre costat, puix que la classe treballado-

CASA EXCLUSIVA

en

GENERES DE PUNT

J. Fuster

Unió, 15

TARRAGONA

ra serà vençuda el dia que el pagés sia el seu enemic.

Diu que en la collectivització els beneficis han d'anar destinats a la col·lectivitat.

Parla de la justícia i diu que els Tribunals Populars de Catalunya són gent del poble, per la qual cosa totes les execucions que es facin sense el consentiment dels Tribunals Populars són obra antirevolucionària.

"Com a Conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya no permetré que es facin execucions sense aquest consentiment. Soc un home revolucionari i tinc el deure de vetllar per la honra de la Revolució. (Forts aplaudiments). Parla de la necessitat de fusionar les dues sindicals.

"S'ha de guanyar la guerra i hem de empunyar les armes perquè es pugui implantar ben aviat la República Socialista i d'aquesta manera Catalunya complirà el seu deure i es rehabilitarà del 6 d'octubre de l'any 1934. Tots junts per a guanyar la guerra.

He dit." (Forts aplaudiments).

El President diu que als quatre mesos de Revolució compleixen un deure d'homenatjar la memòria del líder Joaquim Maurin.

En mig del major entusiasme, s'acaba l'acte.

Centres Polítics i Sindicals

NOVETAT

Fotos semi-esmalt de polítics d'actualitat. Quadres al·legòrics.

Casa ROIG

Rambla 14 d'abril, 44.-Tarragona

Comentario a una anécdota

Leo el pasado 14 en el periódico LLIBERTAT una anécdota que no deja de tener gracia, en la cual el camarada Francisco Fortuny dice que los trabajadores "aragoneses" sienten mucho amor al descanso, puesto que les hizo falta la presencia de un compañero suyo que ellos llamaron ruso para verles trabajar. A esto suplico: camarada Fortuny, no hace falta ir al frente de Aragón para ver como trabajan los "aragoneses", puesto que en ésta puedes hacer valer en cada momento el truco del ruso para un importante sector.

Allí en el frente de Aragón, en esa carretera, se trabaja incluso los domingos, cosa que no ocurre aquí, donde puedes ver la jornada de cuarenta horas, aumento de salario y el goce de algunos vicios de la burguesía.

Ya viste que el truco del ruso dió resultado; no hace muchos días en un mitin en ésta, el compañero Estivill nos habló de las necesidades en el frente y de las obligaciones de la retaguardia, tú le oírías exhortar al trabajo para la revolución; esto no es ningún truco, sino la pura verdad, pues bien el resultado hasta ahora y negativo; a ver camarada

Sastrería • Camisería

GAVALDÀ

TARRAGONA • Teléfono, 1249

si les haces algún truco que sea tan eficiente como el que presenciaste en el frente.

Un miliciano herido en el frente y aragonés, Gaspar Cabañuz.

N. R.—Lamentem moltíssim que una anécdota publicada més aviat en to de broma que altra cosa, però mai amb el propòsit de molestar als obrers aragonesos, que en tot moment mereixen el nostre respecte com a treballadors i com a homes, hagi servit per a publicar el "Comentari" anterior.

Les anècdotes recollides en els diaris quasi sempre reflexen l'impressió personal del que les ha viscudes i mai les del periodista que les transcriu, majorment la de referència, que és d'un caire de broma de bon gènere.

En les informacions publicades, com haurà pogut comprovar el company Cabañuz, es fa constar que els obrers aragonesos treballen la terra fins al peu mateix de les avançades, per tant, seria un contrasentit que es pretengués que diguéssim que els aragonesos tenen amor al descans.

F. F.

Notes informatives

UN PROBLEMA QUE CAL ARRANJAR

Des de fa unes setmanes l'Ajuntament d'acord amb les sindicals C. N. T. i U. G. T. havia establert un cens de treball per a donar feina de pic i pala als obrers parats.

Les sumes destinades al pagament dels esmentats han anat pujant de forma progressiva degut al moviment d'immigració existent a la nostra terra, fins arribar a la quantitat de 52.000 pessetes setmanals.

La capacitat econòmica de la ciutat no pot resistir aquesta despesa i l'Ajuntament acordà reduir el nombre de jornals.

Aquesta decisió en ésser coneguda ahòr al matí produí un gran avalot car els obrers, especialment els forasters, es negaren a treballar, presentant-se en manifestació davant de l'Ajuntament.

Durant tot el matí es celebrà una reunió al despatx de l'Alcaldia amb els companys Fort, Gatell, Lázcoz i representacions de la Secció d'Oficis Variis d'ambdues sindicals. Les deliberacions foren llargues i per fi es determinà que durant la present setmana continuarien treballant tots els obrers i que la propera els esmentats obrers serien enviats a les seves respectives terres.

Aquest acord fou comunicat pels representants sindicals directament als obrers que es trobaven estacionats a la Plaça de la República davant de l'Ajuntament.

Per tal de cercar un arranjament al conflicte, una Comissió d'ambdues sindicals i del Municipi visitarà alguns indrets de la nostra terra cercant treball on poguer ocupar els braços en atur.

Respecte a la petita indústria i petit comerç, els quals junt amb la propietat, producte de l'esforç personal i de l'estalvi, cal considerar com treball independentitzat.

L'Alcaldia de Riera de Gaià, participa als seus terratinents existents en aquesta ciutat, que els dies 17 i 18 de l'actual mes, i de les 9 a les 12 hores, hom cobrarà en aquell poble, el Repartiment General d'Utilitats de l'any 1936 i atrasos.

A Vigilància municipal, resta dipositada una patent d'automòbil, del segon semestre, trobada a la via pública per Carme Vivó i Luz, amb domicili a les Cases Barates, núm. 23.

El Comissari de la Generalitat va rebre ahir les visites següents

Alcalde de la La Figuera.

Comissió Ajuntament de Cambrils.

President Sindicat Agrícola de Vilaseca.

Alcalde i Secretari de Nulles.

Comissió de Lloà.

Diputat Ruiz Lecina.

Alcalde de Ginestar.

Comitè Comarcal d'Ajuda Refugiats

Donatius pels refugiats:

Família Huber, 100 ptes.; Ajuntament dels Pallaresos, 75 ptes. i 6 dotzenes de mitjons, 3 dotzenes samarretes i 2 dotzenes de calçotets.

Tarragona 16 de novembre del 1936.—El Comitè.

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Finíssim a 2'00 Ptes. litre

1.ª » 1'90 » »

2.ª » 1'80 » »

:: SERVEI A DOMICILI ::

Moviment de la població

Nats

Llibertat Rioné Balà.

Defuncions

Pere Garcia Sanfèlix, Fortuny, 15 (73 anys) i Baldomer Medina Guasch, Rebolledo, 15, (87 anys).

Matrimonis

Enric de Parera Chillenato amb Maria Valls Bovet; Espartac - Lluís Vives Oliva, amb Concepció Sinagoga Rodríguez; Valentí Montané Vidal amb Cèlia Juan Garcia; Jaume Gavalà Folch amb Francesca Ferran Illa; Joaquim Felip Puig amb Maria del Roser Porqueras Vilart.

Tenim notícies que el Capità Eduard Medrano, Comissari Militar de Defensa, trasllada el seu domicili particular a la nostra ciutat per tal de poder atendre tots els treballs d'organització de la tercera Divisió de l'exèrcit popular de Catalunya de nova creació.

Les oficines de la Columna de Milicians al servei de la Defensa de Tarragona, continuaran establertes a Salou.

Andreu J. Capdevila

FUNERARIA

Julia Nogués, 22. — Telèfon. 1440

TARRAGONA

Han complimentat al Delegat d'Ordre Públic, l'Ajuntament de la Figuera i el de Tamarit i el Jutge de Bellmunt del Priorat.

Mentre es trobava Pere Escrivà Castellví, de 45 anys, fill de Pratdip, en una finca de la seva propietat, partida denominada "Vila dels Gats", d'aquest terme municipal, se l'hi apropà Magí Vilaró a) el Botarut, fill d'aquesta ciutat i després d'unes greus paraules, el segon agredí el primer amb un ganivet fent-li set ferides, fent-se escapol l'agressor.

El ferit fou recollit per uns veïns i traslladat a l'Hospital, on roman en greu estat.

L'agressor ha estat detingut per agents de vigilància i guàrdies de seguretat.

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora

Jaixada de Misericòrdia, 16 Tarragona

AL FRONT DE MADRID

Els milicians que lluiten al front de Madrid, disposats a no retrocedir, obren trinxeres per tal de consolidar les seves posicions.

Dels fronts de combat

Els assassins d'escolars innocents han passat un altre diumenge sense poder oir missa a la Castellana

IMPRESSIONS

L'ANORMALITAT NO POT CONTINUAR A RERAGUARDA

No ens cansarem de reptir-ho: l'anormalitat no pot continuar a reraguarda. Els actes incontrolats de gent irresponsable encara omplen de vergonya moltes contrades de la nostra Catalunya. Hi ha d'ésser entre nosaltres que es resisteix a la disciplina, i es creu encara que la revolució li dona dret a tot, i res en canvi li exigeix. Es dona el cas de militants que tot i pertànyer als Partits que tenen llurs representants al Consell de la Generalitat, fan una obstrucció sis-

temàtica a les disposicions dictades pel seu mateix Conseller. Dins dels Sindicats i societats polítiques, amparant-se en les actuals circumstàncies, que fan quasi bé impossible el control d'ingrés, s'hi han colat gent desaprenhiva i cretina que els pobles fan la vida impossible als camperols pacífics de la nostra terra. Han desaparegut, en part, aquelles bandes de turistes, que als pobles i llogarets feien de la seva professió revolucionària en lloc d'una tasca de construcció i sanejament, una escola de "gansterisme" tràgic, quina herència, ara, difícilment poden pair els Ajuntament, però, i no obstant el treball intensiu del Consell de la Generalitat dictant normes i disposicions adients a l'hora present, ara en aquells mateixos pobles tota l'obra de l'esmentat Consell està a les resultes d'uns quants aprofitats quina trajectòria política i sindical ningú coneix. Mireu si no l'aspecte d'alguns pobles de les nostres comarques tarragonines. Hi han uns "secrearios" que desconeixen absolutament el problema català pel fet no solament de no ésser catalans sinó també perquè molts d'ells fins l'hora present no havien trepitjat el nostre terreny, han obstaculitzat sistemàticament la constitució dels Ajuntaments, i han contribuït a crear una situació caòtica dins les localitats que han tingut la dissort de patir-los. Aquests "revolucionarios", un bon dia s'han presentat al poble, uns cercant treball, i altres amb la pretensió que eren enviats d'alguna sindical de ciutat per a endegar el problema municipal, i amb llur fraseologia de poeta fracassat han entabanat d'una farsa tal als camperols indefensos, que prompte s'han elevat a la categoria de petits dictadors, fent i desfent al seu caprici. No volen reconèixer a la Generalitat ni constituir els Ajuntaments. Les arbitrarietats són el plat quotidià del dia. Pretenen posar a les escoles gent no controlada per la Generalitat, C.E.N.U. o bé F.E.T.E. S'incanten del que els dona la gana, i fan la guerra als sindicats constituïts d'acord amb les disposicions del Diari Oficial de la Generalitat. Qui no pensa com el "secretario" tant si és d'esquerra com d'una entitat sindical contrària a la seva, és tractat com un facciós. S'organitzen una col·lectivitat al seu "modo", i molts camperols són invitats correctament a ingressar-hi amb les pistoles al pit.

I això, camarades, no pot continuar. Mentre als fronts de guerra tot un poble es llança heroicament en contra de l'allau feixista que vol massacrar l'Espanya republicana, a reraguarda encara hem de sofrir les insensateses d'aquests cretins que ni són catalans ni tenen cap dret sobre la nostra terra. Aquests "secrearios" per tal de no confessar la seva covardia davant de l'enemic, s'amparen en la ingenuïtat i la pobresa d'esperit dels camperols, i lluny del front de combat, destrocen no solament la petita burgesia formidable col·laboradora de l'obra revolucionària, sinó també l'esperit constructiu i la potencialitat de treball de tots els camperols, que no poden resistir tanta irresponsabilitat i imprevisió.

El Consell de la Generalitat té la paraula... altrament prompte la reraguarda posarà en perill la victòria de l'exèrcit popular. A aquests cretins "no catalans" se'ls ha de foragitar de Catalunya. Si volen contribuir a l'obra revolucionària, que agafin el fusell i que no facin ja més de "coco" dels treballadors de la terra.

C.R.T.

El general Miaja i el Conseller Carrillo fan declaracions

"Tenim l'enemic a la porta, però no avançarà ni un pas"

"Els revolucionaris odien el delictes"

Madrid, 16. — El president de la Junta de Defensa de Madrid, en una entrevista obtinguda per un periodista, ha manifestat:

—D'informes de guerra, ni vos ni jo podríem dir-ne altra cosa que el que diàriament ens diuen els comunicats de l'Estat Major. Diuen tota la veritat. De tàctica i de conquestes és impossible pronunciar la més petita paraula. L'enemic està a les portes, però sense donar un pas endavant. La seva vista i la seva oïda estan constantment alertes i, ara més que mai, calen els fets i no pas les raons.

A una altra pregunta el general Miaja respongué:

—Això és d'incumbència del conseller d'Ordre Públic, l'actuació del qual és molt encertada i intel·ligent. Jo ja vaig donar una nota referent a aquest afer. A més a més, crec que la seguretat de tots els ciutadans pels quals vos us interesseu, està garantida, no solament per la Junta, sinó també per les milícies del poble, geloses de llur deure i de la difamitat i justícia de la revolució. Si alguna cosa d'anormal ocorre en aquest sentit, serà imputable a trinxeraires que tots hem de perseguir i castigar.

El mateix periodista acudí a entrevistar-se amb Santiago Carrillo, conseller d'Ordre Públic.

L'informador s'interessa per la seguretat d'algunes persones perseguides, subjectes a persecucions, odís o ressentiments d'enemics particulars i digué:

—No us preocupeu.

—No us preocupi. Els inermes, els presoners, els perseguits, estan garantits. Les milícies del poble saben perfectament que el trinxeraire es produeix en tots els climes, i aquells són els més interessats a vetllar pel prestigi del moment. Els revolucionaris odien el delictes i compadeixen el delinqüent. Per això els traidors, els facciosos, han de tómer el Codi, però no els executors. Tots els ciutadans han de col·laborar amb mi, donant-me compte de qualsevol extralimitació, que serà esmenada al moment.

La nostra aviació va destruir, ahir, vint aparells facciosos

En vint dies els avions feixistes destruïts passen de cent-vint

Madrid, 15. — Comunicat del Ministeri de Marina i Aire a les vuit de la nit:

"Una de les nostres esquadretes de bombardeig s'ha presentat aquest matí, a dos quarts de dotze, a l'aeròdrom d'Avila, en el qual es trobaven set aparells "Heinkel" de reconeixement i tres de càrrega de la mateixa marca alemanya. D'aquests d'ells foren llançades vint-i-quatre bombes, que caigueren sobre els avions enemics i restaren destruïts. També fou atacat per una altra esquadreta aèria del mateix grup l'aeròdrom de Torrijos, damunt el qual es llançaren divuit bombes. Part d'elles feren explosió damunt les construccions que en la base aèria havia aixecat l'enemic. També han llançat bombes damunt uns arbres on l'enemic amagava els seus avions. Durant aquest bombardeig s'enlairaren dos avions facciosos que fugiren.

Una altra esquadreta marxà a Naval-moral i volà damunt l'aeròdrom que hi ha allí, però desistí del seu propòsit perquè no hi havia cap aparell. Aquesta mateixa esquadreta bombardejà l'estació del ferrocarril de Talavera, convertit en important centre militar. Algunes bombes caigueren damunt de diverses edificacions dels serveis ferroviaris. Així mateix, fou objecte d'un furiós atac per

part de dotze aparells nostres l'aeròdrom de Toledo, en el qual hi havia bon nombre d'aparells, els quals foren metrallats a gratient, des de molt poca alçada, pels nostres avions, els quals donaren per acabada llur missió quan esgotaren les municions de llurs quaranta-vuit metralladores.

Es segur que la major part dels aparells rebels restaren inutilitzats.

A partir de les set del matí prestaren servei de vigilància aïriada Madrid diversos avions, que s'anaven relevant. Cap a dos quarts de deu del matí, l'aviació enemiga bombardejà Madrid. Els nostres caces hi entaularen combats, i el resultat ens fou altament favorable. Aconseguírem tombar un avió de càrrega i un "Junker" de bombardeig. A les dues de la tarda, catorze avions nostres en vol baix, realitzaren un atac amb metralladores sobre forces enemigues a la Casa de Campo. Després d'efectuat aquest atac, els nostres avions combateren amb altres d'adversaris i aconseguiren abatre dos avions marca "Heinkel".

Hom pot calcular amb una vintena la xifra d'avions facciosos que han estat destruïts durant la jornada d'avui pels nostres avions, sense que hàgim tingut ni una sola baixa, puix que els nostres aparells retornaren sense novetat a llurs bases i amb els pilots il·lesos.

En vint dies els avions facciosos destruïts passen de cent-vint.

carros de asalto. Nuestros hombres no cedieron un paso, y el enemigo fué rechazado con gran quebranto, teniendo que retroceder. Las máquinas guerreras ya no imponen a ningún combatiente de la República, que saben fácilmente inutilizarlas.

Persiste en nuestras líneas el espíritu magnífico de los días pasados.

Por otra parte, la moral de los facciosos está muy quebrantada. Basta con oír sus emisiones de radio para comprobarlo.

Ya no hablan de una entrada próxima a Madrid ni fijan fecha para ello, como hacían antes."

Casa GUÉLL

Teixits :: Novetats

Especialitat en abrics i vestits per a home.

Major, 15 : 17

TARRAGONA

La impressió diària de la guerra als diversos fronts de combat

Madrid, 16. — "Política", en la seva impressió diària dels fronts, de combat, diu:

"En los frentes del Sur de Madrid, hubo escasa actividad. En cambio, en las proximidades del Puente de los Franceses, nuestras tropas hubieron de poner a prueba su capacidad defensiva.

El enemigo se lanzó al ataque violentamente, apoyado con gran número de

T O S

Confits Miret

Preu: Una peseta

Farmàcia Martínez

COS DEL BOU, 2

Mobles Radio-Pihlips :: Música

Pau Ricomà

Rambla 14 d'abril 48

TARRAGONA

"Llibertat" és el diari de tots els antifeixistes tarragonins

Espigolant

Amb el títol "L'amença dels patriotes", escriu "La Humanitat":

"Van fallant-li a Franco les repetides i furioses temptatives d'assalts succeïdes a Madrid. Per compensar les desfetes, la fúria rabiosa de Franco, llança avions a metrallar infants i dones pels parcs de Madrid i anuncia que va a prendre una ofensiva general sobre la capital, ENARA QUE HAGI DE DESTRUÏR-LA BARRI PER BARRI."

La tràgica lluita en la que s'hi debaten garanties futures, fa més de nou dies que dura. Entre els rius de sang sura el braó i l'entusiasme dels defensors de Madrid que, de dia en dia, van cimentant el seu pròxim triomf.

Retallem de "El Día Gráfico":

"Cada jornada lograda, nos acerca a la jornada definitiva que puede ser lograda en unos días, tal vez en unas horas, y cuando los fascistas estarán a veinte kilómetros de Madrid, la guerra habrá sido ganada, aún cuando siga fuerte y prolongada, como fué ganada por Francia, cuando vió que después del

Marne, se alejaban de París los alemanes, para inmovilizarse en las trincheras del Camino de las Damas y del Mosa."

La lluita entaulada a Madrid entre els exèrcits del poble i les hordes feixistes, té acaparada l'atenció del món. L'empenta del proletariat espanyol va recuperant el terreny perdut i entorpidint el camí dels assaltants. A Madrid, es veuen els primers raigs del sol d'una esplendorosa victòria.

Parlant sobre la burocràcia, escriu "Diari de Barcelona", en el seu editorial:

"No solament aquest cantó falla, sinó que l'exuberància que criticàvem abans amb raó, ara ha pres unes proporcions aterridores.

S'ha complicat el mecanisme de tal manera, que risquem que la burocràcia sigui un dels més greus problemes de la Revolució."

Contràriament al que hom esperava, de que la burocràcia simplifiqués les seves tasques facilitant el tràmit dels assumptes al públic, el temps ens demostra que no ha estat pas així. Cal posar tot l'interès per a fer-la del tot eficient.

GAS-OIL

CREMADORS A GAS-OIL

Sistemes amb metxa i sense metxa. Fogons per a industrials. Fogons senzills i dobles, cuines diverses per a ús domèstic. Seguretat completa, havent-se eliminat tots els perills que presenten altres aparells i combustibles. Consum reduït al mínim.

Proves i venda a la Delegació per a totes les comarques de l'antiga província.

Apodaca, 23

Tarragona

Telèfon, 1219

Secció esportiva

FUTBOL

S'ha celebrat el partit a benefici d'Armand Sala.

Poc públic. La gent, avui, no té ganes de presenciar un matx de futbol, ja que són moments més de guerra que de diversió. Es de doldre que els aficionats locals no assistissin a aquest partit, puix que Sala no es mereix això, sinó altres coses, degut al seu entusiasme i voluntat per l'equip tarragoní.

L'equip tarragoní presentà jugadors nous. Un mig centre, un extrem dreta i el davanter centre.

Tres elements que poden donar molt de rendiment al Casal. El primer no és Castellet de diumenge passat. Jugador jove (17 anys), sab el que és jugar de mig centre en un equip de segona categoria. A la primera part actuà un xic desconcertat, però a la segona s'aficionà i es feu aplaudir pel públic assistent a l'encontre.

L'extrem dreta ens agradà molt. Pot suplir ben bé a López i Barbarà. Sap córrer la pilota i centra bé. Una bona adquisició és la de Pèrez.

El davanter centre es diu Calaveres, conegut pel públic barceloní per haver actuat en l'eix de la davantera de la selecció Amateur Catalana que es desplaçà a París per tal de jugar contra una altra selecció anglesa. Jugador intel·ligent i de bon xut.

A la segona part jugà d'interior esquerra Iranzo, de l'Amposta. Ens agradà molt.

En l'equip reusenc hi jugà Sarró, del Gràcia, ocupant el lloc de Manuel que no podé desplaçar-se.

En l'eix de la ratlla mitja de l'equip del Reus, hi jugà Munyoz, interior dreta, en lloc d'Asmon.

Arbitrà encertadament Obiol i els equips foren els següents:

Casal d'Esports Tarragona

Alujas, Wenceslao, Recasens, Pechs, Farré, Samà (a la segona part Martorell), Pèrez, Vidal, Calaveres, Martorell (a la segona part Iranzo) i Avià.

Reus Deportiu

Ollé, Llauredó, Sans II, Herrero, Munyoz, Miró, Mata, Oria, Sarró, Sans i Lletag.

Tirà el "kik-off", Sala, que vingué expressament de Barcelona. Com que la fractura la té al turmell, li permet caminar poc a poc.

El públic aplaudí l'homenatge lesionat.

A les 3'15 comença el partit. Els primers 5 minuts són de domini altern.

Es tiren, sense resultat, un còner contra el Casal i dos contra el Reus.

Als 23 minuts de començat el joc, Lletag passa a Mata i aquest centra bombat damunt de la porta del Casal i Sans remata imparablement a les malles. 1 a 0 favorable a l'equip forà.

Amb joc aburrit acaba la primera part.

A la segona part, Iranzo surt en les fileres tarragonines.

Una avançada del Casal i xut de Pèrez, que Herrero en volguer allunyar el perill, endinsa la pilota a les seves pròpies malles. Es l'empat a un goal.

Calaveres passa a Vidal, i aquest de xut a mitja alçada endinsa la pilota a les malles d'Ollé.

Un còner contra el Casal. S'arma un xic d'embolic davant la porta d'Alujas, i amb un centre de Lletag, Sarró, a

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

un doble remat, estableix l'empat a dos goals.

Als 25 minuts, Sans, en rematar un centre de Mata, posa el marcador favorable al Reus per 3 a 2.

Una bona jugada d'Iranzo i centre de Vidal, que Calaveres en rebre la bala un xic retrassat, d'un bon xut estableix l'empat a 3 goals.

Un bon xut d'Iranzo que Ollé desvia a còner.

La treu Avià i Vidal, magníficament, marca, d'un formidable capelcada, el 4 goal.

Un "free-kik" contra el Reus; el treu Pechs i Iranzo marca el cinquè goal de cap.

Poc després acaba aquest partit.

Vendrell, 1; Tarraco, 2

Seguint la ratxa de victòries, l'equip tarragoní obtingué diumenge passat una altra, jugant contra el primer equip del Vendrell i en el terreny d'aquest darrer.

Tot i jugant amb suplents, els tarragonins feren un formidable esforç per a tornar a la nostra ciutat amb la joia del marcador favorable.

L'equip que es desplaçà a Vendrell, fou el següent:

Teleforo, Domingo, Vergés, Ayguadé, Vinyeta, Saperas, Llimona, Sorines, Pèrez Guasch i Leandro.

Marcaren els goals, Pèrez i Guasch.

Casal d'Esports Tarragona (Amateur), 3

Casa d'Assistència Social, 1

En el terreny de l'Avinguda de Catalunya, el diumenge al matí es celebrà aquest encontre. La victòria somrigué als amateurs del Casal.

L'equip amateur, es formà de la següent manera:

Girona, Aleu, Casanova, Pinto, Rosell, Menéndez, Mateu, Sánchez, Salvat, Leandro i Llordachs.

Els goals foren marcats per Sánchez i Salvat (2).

El de la Cassa d'Assistència Social, el marcà de "penalty" Mateu.

Arbitrà Adserà, el qual no estigué gaire afortunat en el seu comés, doncs anul·là 3 goals als amateurs del Casal.

BASKET-BALL

"Penya Pallach", 13; POUM. de Reus, 8

Diumenge al matí es celebrà aquest encontre que resultà interessantíssim i un xic brut per part dels reusencs i amb igualtat en el marcador fins als 10 minuts de la segona part, que és quan es decantà el marcador favorable als tarragonins.

Els equips foren:

"Penya Pallach".—Ferré, Bové (4), Jiménez (6), Bargalló (2), Oscar (1).

"P.O.U.M." de Reus.—Gual, Martorell, Grifoll (6), Fort i Anguera (2).

"P. Pallach" (2on equip), 6; "P. Brú" 2

En aquest partit solament es jugà 20 minuts, acabant amb la victòria de l'equip de la "Pallach".

Els equips estigueren formats de la següent manera:

"Penya Pallach": Farràs, Rius, Guinovart (4), Escarré, Comas (2).

"Penya Brú": Brey (2), Nadal, Barceló, Cavallé, Martínez.

El Mítin d'Estat Català al Teatre Tarragona

(Ve de la primera pàgina)

el paper important que a Catalunya li correspon en la lluita actual. Es per això, que nosaltres els hem de correspondre de la mateixa manera, considerant el feixisme com el nostre adversari natural i més temible, i posant tot l'esforç de que siguem capaços, per tal de destruir-lo fins a l'arrel. Per això, també, contra aquesta idea feixista, anticatalana i antinacionalista, Catalunya hauria de vibrar tota ella en un sentit fermament antifeixista i nacionalista alhora.

Afirma que Estat Català no té, en els moments actuals, cap representació oficial en el Govern de la Generalitat. Així i tot, però, ha donat per la causa de les llibertats populars tot allò de millor que hi havia en les seves joventuts. Ho ha fet tant com ho puguin haver fet els altres. Per això té dret a parlar com parla i a exigir allò que exigeix en el terreny de les llibertats de Catalunya.

Dirigeix vives censurens als partits pseudo-nacionalistes, als quals acusa de que en els moments de perill no s'han llençat mai a la defensa de Catalunya com ho ha fet sempre Estat Català. Per això, diu, Catalunya sap que no pot comptar amb ells, sinó amb nosaltres.

Diu que els homes del partit d'Estat Català no són ni feixistes ni idòlatres. Estimen fermament Catalunya com una cosa viva que és. La senten i la volen lliure i digna i a l'emsems també, pròpera i perfecta.

Parlant del problema sicial, fa avinent que Estat Català accepta, sense cap mena de recança, paral·lelament al problema de les llibertats de la nostra terra, el de les llibertats ciutadanes i el de les reivindicacions obreres. I afegeix, com a demostració, de que el Partit no sent cap mena d'idolatria catalanista, que que mai no acceptarien una Catalunya lliure, en la qual el poble treballador visqués en l'esclavatge. Entenen, però, que fins les aspiracions de caire social, han d'ésser plantejades i assolides dintre el signe nacional de la bandera estelada. Fidels a aquesta bandera, als que vulguin anar contra les llibertats populars, els direm allò que diem ara i sempre al feixisme: No passaran! (Grans aplaudiments).

L'orador considera que si l'actual revolució es desenvolupa totalment orfe d'un sentit catalanista, està condemnada al fracàs. I diu paral·lelament, que el dia que mori l'esperitualitat de Catalunya, Catalunya morirà, també, tant en un sentit purament moral com en sentit econòmic, perquè, contra allò que molts creuen, una cosa va directament lligada amb l'altra.

Diu que hem de salvar la revolució contra tot i contra tots. En fer-ho, però, Catalunya no s'ha de tancar dintre d'ella mateixa i abandonar els altres a la seva sort. Res d'això. Catalunya és ge-

nerosa i fa quatre mesos que ha llençat a la lluita allò millor que té, en defensa de les llibertats de tots aquells als quals el feixisme voldria sotmetre per la força brutal de les armes. Ara i sempre, la bandera estelada de Catalunya, anirà pel món acomplint una missió alliberadora. (Aplaudiments).

En un altre paràgraf, diu que lluita antifeixista vol dir també, lluita antiimperialista. Per això el partit d'Estat Català, el mateix que ara combat el feixisme, combatirà qualsevol intent imperialista que es pogués projectar, a perjudici de les nostres llibertats. El programa que oferim, segueix dient, és per una Catalunya lliure i una societat més justa, més digna i més humana. (Grans aplaudiments).

Es mostra contrari del que anomena exclusivament revolucionari i li sembla advertir ja en els actuals moments per part d'alguns partits, la tendència a fer seva exclusivament la glòria de la revolució. Contra això que considera censurable, diu que la revolució no serà en definitiva, sinó allò que el poble sobirà vulgui que sia. Estat Català, segueix, té un contingut social i revolucionari, però responsablement revolucionari.

Creu que no ens han de fer la nostra revolució els elements de fora. Els que a Catalunya viuen i treballen, són catalans i com a tals els considerem. Cal, per això mateix, tenir l'empenta i la grandesa d'esperit necessaris, per tal de fer una obra revolucionària genuïna. Es a dir: nostra i ben nostra.

L'orador acaba el seu important parlament, interromput diverses vegades pels aplaudiments del públic, manifestant que Estat Català acaba de dir davant dels tarragonins la seva paraula. Dirigint-se al públic, diu: A vosaltres us cridem i us diem: per la Revolució; per la grandesa i dignitat de la Revolució: a treballar tots per Catalunya! I quan passi la bandera estelada, que tots els pobles puguin dir: Ací passa un poble lliure que parla la seva llengua pròpia. Ací va Catalunya! Una llarga ovació coronà les darreres paraules de l'orador durant força estona. A la sala esclaten alguns crits que aclamen Catalunya.

Tot seguit el company Llanas, llegeix les diverses adhesions rebudes dels pobles de les Comarques. Totes elles són aplaudides.

Parla el company Torres Picart

El Secretari general del Partit pronuncia unes breus paraules per tal de fer avinent com a resum de tot allò manifestat pels oradors, que la consigna en els moments actuals, és la següent: Volem una societat d'homes lliures, dintre un poble lliure. Volem solucions integralment catalanes per als problemes catalans.

Acaba retent un homenatge als homes d'Estat Català que han mort per la causa i assegura que la mort d'aquests herois per les llibertats de Catalunya no serà pas estèril. (Grans aplaudiments).

L'acte acaba amb l'himne de Catalunya "Els Segadors", que tots els concurrents escolten a peu dret i puny enlaire. En acabar l'himne, se senten grans aclamacions a Estat Català i a Catalunya lliure. També es senten altres aclamacions que, en mig dels aplaudiments i crits, ho se senten prou clarament. Poc a poc i dintre l'ordre més complert, es va baixant el local.

Sugrañes, Impresor. — Tarragona

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona